

[Glistrup]

regeringens tøven, må vindes ind, så Arbejdsministeriets ressortområde gøres til en overskudsforretning og ikke til en underskudsforretning, som det er i øjeblikket, for så er der faktisk 25 mia. kr. at hente ind ved, at Arbejdsministeriet eller dets ressortområde måske giver et overskud. Selve Arbejdsministeriet bør jo nedlægges, det kan vi hurtigt blive enige om, men ressortområdet kan give et nettooverskud på 3-4-5-6 mia. kr. allerede i 1989. Det ville faktisk være dejligt i stedet for at give et underskud på 25-26 mia. kr., eller hvor meget det nu vil gå ud på.

Og facit med hensyn til, hvordan det skal gøres, vil den, der nu bruger sin ferie fornuftigt på at læse L 254 af 12. april 1988 om arbejde for alle, kunne læse sig til dér. Rigtig god sommerferielæsning!

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg er selvfølgelig enig med hr. Glistrup i, at det var utrolig mange milliarder, der blev stemt om for at nå Fremskridtspartiets mål: Et frit og uafhængigt landbrug. At så landbruget skulle gøres endnu mere afhængigt, synes jeg var en zik- og en zaktale. Man får næsten fornemmelsen af, at Fremskridtspartiet ønsker at komme ind i den radikale rolle her med at redde regeringer. Men nu må vi se.

Hr. Glistrup bryder sig ikke om i sin tale at løfte sløret for, hvordan han vil skaffe overskud i Arbejdsministeriet. Det forstår jeg godt, for, som jeg tidligere har sagt, ville udførelsen af det forslag være smukkeste, hvis der lød dæmpet militærmusik i baggrunden. Det handler kort og godt om, at de ledige møder på standpladsen om morgenen. De arbejdsgivere, der har brug for arbejdskraft, kan så gå lidt rundt og mærke på musklerne og se på, om tænderne og benene er lige osv. Så kan man byde på arbejdskraften, og den højestbydende får arbejdskraften. Det er det forslag, som hr. Glistrup indtil flere gange har pralet af her i Tinget, men jeg synes, han i stedet for at snyde folk til at læse sådan en gang vrøvl, som der står i det forslag, burde orientere Folketinget og befolkningen om, hvad det er, der står deri.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Modsat hr. Kaj Poulsen nærer jeg den dybeste respekt for, hvad der står på Folketingets dagsorden at vi diskuterer, og det er altså B 2. Derfor skal jeg selvfølgelig ikke gå ind på en diskussion om L 254, som virkelig ville kunne glæde hele Folketinget gennem hele sommerferien. Hvorfor dog tage den glæde fra dem ved at snakke om noget, som man ikke længere skal diskutere?

Men lad mig gentage det vers, der måske er det, som har været citeret oftest fra denne talerstol, og som 100 pct. gælder hr. Kaj Poulsens aldeles bagvendte, misvisende og forkerte referat af L 254: »Den har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kjær.«

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Nu er det jo meget underholdende at høre på dette, men for at folk ikke skal tro, at dette er en cirkus, hvor den største klovn lige har været på talerstolen, synes jeg nok, man bør tage ordet og sige: Den konstatering, man kunne drage af det, hr. Glistrup stod her og sagde, var, at han for et øjeblik siden har stemt for milliardtilskud til landbruget. Han synes, det er inderlig overflødigt, men han har stemt for det, og hvis det stod til ham, ville Arbejdsministeriet og alle, der var på arbejdsløshedsdagpenge, samt arbejdsministeren blive arbejdsløse uden at få en krone for det. Det bekymrer mig ikke så meget med arbejdsministeren, han skal nok finde på noget, men det bekymrer mig, at der sidder et parti her, som skovler stemmer hjem på at stille sig op og sige de rigtige ting i fjernsynet, men som giver udtryk for en kynisme, som slår alt andet, når de står på Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg kunne høre, at fru Lilli Gyldenkilde får brug for rigtig mange år til sin sommerferielæsning, og det er hun da hjertelig velkommen til at få, for når hun begynder at læse det, vil hun opdage, at de i allerhøjeste grad får en krone. Der står ganske præcist i det, jeg henviser til, at de får 400 kr. om dagen, og det er 400 gange så meget som en krone.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Fru Lilli Gyldenkilde sagde i sit første ind-